

Šrámkův Písek

Celostátní přehlídka experimentujícího divadla
44. ročník
27. - 29. května 2005

Z pověření a za finančního přispění Ministerstva kultury pořádá NIPOS-ARTAMA, odborné zařízení rezortu MK, ve spolupráci s Kulturním klubem města Písku, OS Společnost amatérské divadlo a svět, Divadlem Fráni Šrámka v Písku, OS Pod čarou Písek.

nipos

CO JE NOVÉHO MEZI EXPERIMENTÁTORŮ

Neboť Šrámkův Písek přijal nový podtitul, stal se tedy na cestě hledání své parkety přehlídkou experimentujícího divadla. Experimentálně se opět hraje v Divadelní kavárně Divadla Fráni Šrámka. Za úspěšný experiment lze označit zařazení ŠP mezi celostátní akce, které NIPOS ARTAMA spolu s místními pořadateli pořádá z pověření a za finančního přispění Ministerstva kultury. Experimentálně se opět snažíme vyplnit Vám téměř všechny čas - nadechnout se můžete až na cestě domů. Experimenty všeho druhu uvidíte na jevištích. Experimentálně jsme objednali krásné počasí, ať se uvidí, kdo vydrží víc. A experimentálně jsme se spolehli na starou tradiční a osvědčenou organizaci.

Tudíž: Vítejte mezi experimentátory 2005!

Karel Tomas, NIPOS ARTAMA

Drobnosti:

- Porota je v letošním experimentálním ročníku jen tříčlenná (až donedávna měla členů pět, ale ty experimenty... náhle se dva nemohli zúčastnit). Přesto budou všechny produkce proklepnuty na diskuzi ze všech stran (zejména z té divácké).
- V pátek není bohužel dostupné Divadlo Pod čarou - byl sem přeložen dříve zrušený koncert - a už se s tím nedalo nic dělat. Však v sobotu si to ale vynahradíme...
- Z loňského ŠP měl vyjít článek na webu. Článek napsán byl - leč zafungoval lidský faktor a na článek nevedl žádný odkaz. Když jsme to zjistili, bylo již pozdě napravovat. Text proto uvádíme zde a příští - o tomto ročníku - opět z pera Lukáše Nozara - se již neztrátí. Sledujte proto adresu www.nipos-mk.cz/artama.asp

JIRÁSKŮV HRONOV 2005

A JEHO SEMINÁŘE A DÍLNY

Od 4. srpna do 13. srpna 2005 se uskuteční Jiráskův Hronov, celostátní mezidruhovú přehlídka amatérského divadla se zahraniční účastí. Jeho součástí bude 13 tematických seminářů a dílen a tzv. Problémový klub. Bližší informace a přihlášky naleznete v bulletinu d'ARTAMAn č. 2/2005, který je volně k dispozici na šatnových pultech před hledištěm, v nichž budete usadat ke sledování představení Šrámkova Písku.

Protože přihlášky jsou nějakou dobu venku, jsou některé semináře již obsazeny. Konkrétně se jedná o třídy H, J, N, R a VZ. Do těchto seminářů se tedy již NEHLASTE! Naopak se ukazuje, že není tolik zájemců z ciziny o seminář M, proto i ten otevírá část své kapacity české veřejnosti.

AMATÉRSKÁ SCÉNA

DO KAŽDÉ DIVADELNÍ RODINY

Amatérská scéna může být pro toho, kdo nemá nic společného s amatérským divadlem, synonymem pro celé amatérské divadelní dění. Divadelníci toto slovní spojení vnímají zcela konkrétně jako název svého časopisu, který jim přináší informace o tom, co se v amatérském divadle událo, poskytuje jim servis zejména v oblasti dramaturgické, legislativní, technicko-organizační aj., zprostředkovává zkušenosti ze života souborů a zajišťování jejich existence, reflektuje zahraniční dění a zkušenosti, monitoruje činnost souborů a připomíná jejich výročí, včetně jubileí tvůrčích osobností etc., etc.

V příloze d'ARTAMAn se divadelníci dozvídají o tom, co se bude dít, kdy a jak. Nalézají v ní propozice přehlídek, vzdělávacích a dalších divadelních akcí a přihlášky na ně. Časopis má od roku 2001 Repertoárovou přílohu, v níž jsou otiskovány vybrané, jevišti prověřené texty divadelních her, doplněné dramaturgickými pendanty, upozorňujícími na jejich kvalitu, respektive úskalí, která je při inscenování třeba překonávat. Tyto hry lze získat i zpětně.

To vše a mnoho jiného, včetně bohaté obrazové části vytváří z Amatérské scény jediný ucelený informační prostředek o amatérském divadelním dění v ČR. Vychází 6 x ročně. Roční předplatné činí 240 Kč. Můžete si je zajistit i zde na Šrámkově Písku u Milana Strotzera, nabízejícího po dobu trvání seminářů aktuální číslo časopisu s články o krajských postupových přehlídkách, z nichž byl vybrán program Šrámkova Písku. Amatérská scéna by neměla chybět v žádné divadelní rodině!

- mistr -

PROGRAMOVÁ RADA ŠRÁMKOVA PÍSKU

se sešla v úterý 5. 4. 2005 v sestavě Petr Haken, Naďa Gregarová, Akram Staněk, Markéta Hoskovcová, Petr Jelínek, Jaroslava Olžbutová (oba dohromady jeden hlas), Milan Strotzer, Vladimír Hulec, Vladimír Michal, Karel Tomas (bez hlasu).

Programová rada se rozhodla nevyřazovat neúplné návrhy a vybrat z celé jejich šíře. Bylo doručeno 19 inscenací, jedna během dopoledne v den jednání (návrh z Žebříňáku Uherské Hradiště - soubor „Dohráli jsme“) a poslední návrh podal KPU v ČR prostřednictvím Vladimíra Michala osobně (divadlo Šuple).

Pokud jde o kompletnost návrhů, programová rada se v souladu se svým právem rozhodla vzít v potaz při rozhodování i ty, které by mohly být vyřazeny, protože nebyly dodány kompletní nebo v žádné podobě v souladu s propozicemi. Programová rada rozhodla vytvořit kompletní pořadí návrhů na základě bodového systému každého hlasujícího člena.

PROGRAMOVÁ RADA PRO ŠRÁMKŮV PÍSEK 2005 ROZHODLA TAKTO:

Do programu zařadila všechny nominace:

KABARET CALIGULA Praha - Hamlet: Přání zabít
DS RÁMUS Plzeň - Hra
VOSTO5 PRAHA - Košičan 3
J.S.T.E. ARTYŽOK a DRED - Rudý pavilon aneb
Teorie (ne)spolehlivosti, ale k čemu ta strašlivá
komedie
ZUŠ Na Střežíně, DIVADLO JESLIČKY,
Hradec Králové - Vězni
CHANDRARADAR - Koně
DS DIALOG II - Velký bal
DIVADLO NA KRAJI Nový Jičín - V lázních
LÁHOR/SOUNDSYSTEM - Vyhledat a zneškodnit
(akční melodram)

Návrhy zařadila v tomto pořadí:

DIVADLO KÁMEN Praha - Mlejnek
DIVADELNÍ STUDIO STARÁ HASIČKA Brno
- Vojcek - Recorded
VYROB SI SVÉ LETADÝLKO Praha
- Večerní zamyšlení
SPOLEČNOST DR. KRÁSY - Kaabared Dr. Krásy
ÚTVAR TOTÁLNÍHO DIVADLA VYDRŽ Praha
- Zákaz vycházení
PACHÝŘ PAČEJOFF Plzeň - Veselé příhody
Pachýře a Chroše

Náhradníky zvolila v tomto pořadí:

O HOLI PRAHA - Muž s holi
VOLNÁ ASOCIACE Příbyslav
- Rozruch v Andenách
DIVADLO BAF Hostinné - Na útěku

Do programu nezařadila následující návrhy:

ZUŠ Na Střežíně, DIVADLO JESLIČKY
Hradec Králové - Ani zmrkání pro Cermaka
KRÁTKÉ A ÚDERNÉ DIVADLO Liberec
- Kde že loňské něhy jsou
DIVADLO ŠUPLE Brno - Jak to bylo v ráji
„DOHRÁLI JSME“ ZUŠ Uherské Hradiště
- Modrovous - naděje žen
DIVADÍLNA KRVÍK TOTR - Monopoly
(společenská hra)
RÁDIO IVO, Johanka Švarcová a Petr Marek
- Život nedoceníš - improvizace
CYRANOVY BOTY CVČ Lužánky - Noemova archa
ÚDIVADLO - P.S. Bílá ponožka Kopřivnice
- Jed jsem sněd sen
ILUZE Štramberk - Vztahy
VRTULE Slaný - Blues pro černého pasažéra
SPOLEK LOUTKÁŘŮ VOZICHET Jablonec n. N.
- 3+1 povídka zn.: SAKI
D. S. MONDE Praha - 9x Cami

Do programu se podařilo zařadit všechny nominace, postupující návrhy i náhradníky. Během přípravy přehlídky však odstoupil soubor Divadlo BAF Hostinné, Divadelní studio Stará hasička Brno a absurdním způsobem i Vyroba si své letadýlko Praha (soubor se prý nedověděl, že je na ŠP navržen).

Zapsal: Karel Tomas

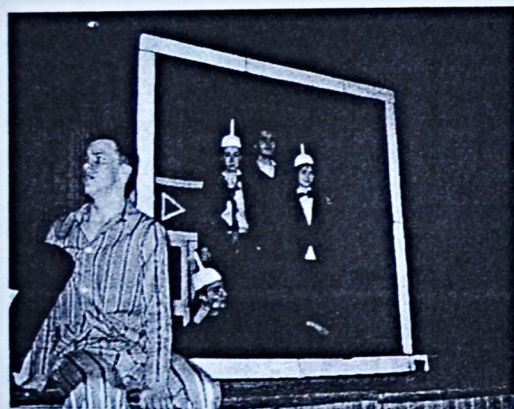
Útvar totálního divadla VYDRŽ Praha Zákaz vycházení

Útvar totálního divadla VYDRŽ!

ÚTDV! se zaměřuje na experimentální divadelní tvorbu, opírající se o texty výstředního pražského literáta Toma Tamtena (Tamtoho). Tamten ve svém díle zavrhuje antiaristotelovské divadelní tendence 20. století. S rozkročenými nohama stojí na konci genetické řady Ibsen-Čechov-Maeterlinck-Brecht-Artaud a s elegancí sobě vlastní míchá divákovi postmoderní koktejl plný dráždivých symbolů a hádanek.

Na Šrámkově Pisku vystoupíme s Tamtenovou (Tamtoho) hrou:

Zákaz vycházení

Monologizaci zdeformovaný děj Zákazu vycházení vězí oběma nohama v minulosti hlavní dramatické osoby, která je ztvárněna šesti různými herci.

Ve starém potměšilém domě vede J. Prorok (1932 – 2005) podivné rozmluvy s malým chlapcem, který chce být, ale není, jeho vnukem. Prorok ukazuje chlapci staré fotografie plné brutálních příznaků minulosti, havranů, kteří věští brzký skon.

Člověk nikdy neví, co na něj čeká venku, a proto musí muž a chlapec zazdíť všechna okna, všechny dveře a dokonce i krb. Dvůnitř by se mohl někdo dostat komínem!

Své úkoly v inscenaci Zákaz vycházení vždy vzorně plní tyto členové ÚTDV! :

J. Hlávka, J. Jalovec, H. Štěrba, V. Poláček, T. Rumlenová, J. Štěpánková, M. Poláček, K. Matějů, A. Čumlivská, L. Piecková, P. Čertík

Útvar totálního divadla VYDRŽ!, Na Petynce 84, Praha 6, 169 00, tel: 224315600, mob: 607126794, e-mail: pet84@volny.cz

O HOLI Praha Muž s holí

Divadlo O holi je projektem lidí, kteří tvořili a hráli v rámci různých amatérských divadelních souborů. Od roku 1992, kdy vznikl „studentský“ soubor a setkali se současní tvůrci „Divadla O holi“: Michal Kotrouš a Petr Chaluš, se proměňovala podoba divadla, lidé, názvy, soubory.

V roce 2004 Michal Kotrouš napsal hru „Muž s holí“, kterou společně s Petrem Chalušem režírují a hrají již rok na festivalech a dalších příležitostech - nyní pod názvem souboru „Divadlo O holi“. Všechny předchozí zkušenosti ovlivnily „Divadlo O holi“, které je přátelské k divákovi, nabízí přímočarost a humor, je nenáročné na prostředí, lze hrát kdekoli, pro kohokoli. V představeních je záměrně vytvářen prostor pro improvizaci, aby divadlo bavilo i herce i diváky. Tematicky kombinuje aktuální témata a tradiční příběhy, cílem je srozumitelné, zábavné, strhující představení, které zároveň nabízí divákovi zážitek, zkušenost o světě, o svém životě.

Hra je inspirována jak příběhem, tak formou, středověkou divadelní hrou, kde vystupuje Kašpárek a klasické pohádkové postavy, ukazují se „špatné“ vlastnosti lidí, umírají postavy. Autor „Muže s holí“ Michal Kotrouš napsal text, jenž zachovává některé tyto atributy, přidal současné obsahy, posílil formu „jarmarečního divadla“ - hra je veršovaná, s loutkami, které se pohybují nad pověšenými dekami. Hra je uváděna s podtitulem „akční maňáskový horor o čisté lásce v éře vyspělého tržního hospodářství“. Tento podtitul snad dostatečně ozřejmuje, že nejde o horor, ale o humor a že je určena dospělým divákům (přesto se líbí i dětem ve školním věku). Příběh této hry provází Kašpárek, který se snaží získat princeznu, do cesty se mu připele bezdomovec, hůl, mafián, bratříček, anorektička, zvířátka (gonily, Smrt ad.) Scéna se vejde do jednoho kufru, což podporuje poselství, že hrát divadlo, být tvořivý, je dostupné pro každého.

ZUŠ Na Střezině Divadlo JESLIČKY Hradec Králové: Vězni Dramatizace povídek Karla Houby

Dramatizace a režie: Tomáš Jarkovský

Dramaturgie: Pavel Pešek

Hudební dramaturgie: Jan Tomáš

Osoby a obsazení:

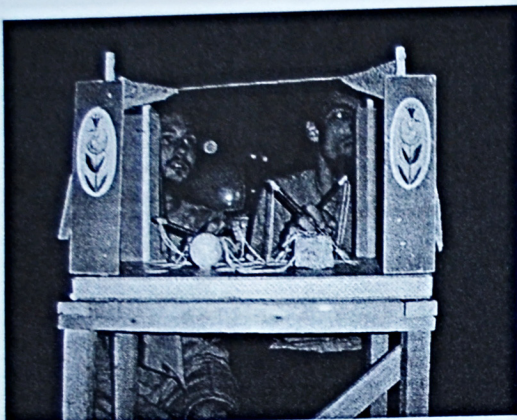
Dr.	Pavel Pešek
Vězeň	Milan Hajn
Matka	Anička Součková
Starší dcera	Zuzka Hodková
Mladší dcera	Magda Smotlachová
Syn	Tom Podrazil

„...život je nekonečný systém nekonečné hierarchie funkcí. Jednak jste sám v nějaké funkci a za druhé jste v přímém či nepřímém vztahu či závislosti na bezpočtu funkcí kolem sebe...“

PACHÝŘ Pačejoff Plzeň Veselé příhody Pachýře a Chroše

Pachýř - vaše denní dávka nemoci.

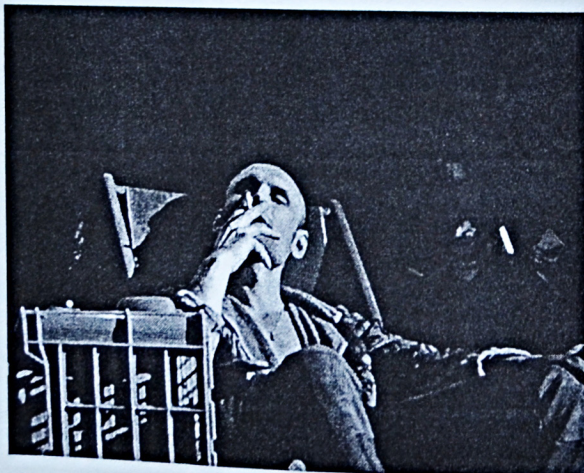
Pachýřovi zvoní hrana
Chroš jde otevřít.
Otevře dveře a vejde...
Je zámek visací?
Setkají se dvě rovnoběžky s pochopením?
Jestřábe vypravuj!
Jak to tenkrát bylo?
Chroš otevřel dveře a vešel Pachýř.
Byl to malý krok pro Pachýře, ale velký krok
pro lidstvo.
Pachýř nakročil a vešel do obecného povědomí.
Spatřil čtyři stěny, které se na koncích dotýkaly.
Strop se tiše krčil v koutě a čekal na podlahu.
Pořád nepřicházel.
Když tu najednou ...
Přemku vypravuj!
Jak to tenkrát bylo?
Pachýřovi zvoní. Hra na pravdu začíná...

J.S.T.E. ARTYŽOK a DRED Rudý pavilon aneb Teorie (ne)spolehlivosti, ale k čemu ta strašlivá komedie

Drůza názvu první, již se v úvodní zkratce konspiruje sousloví *jevištní skupina tvůrčích execircií* poskytla hře 1 režiséra Pumra, který je potažmo dlouholetým *dredem*, a jednoho herce Kudrnáče. Drůza druhá, jež již stala se ze zkratky samostatným slovem, další počet herců: Macuru, Vavřína, Bauera, Plachou, Burdycha, Olahovou, Korbovou, Markovou, Svobodovou, Štrausovou a Bohoušovou.

Fundamentem Wolkrova Nemocnice. Do ní organicky implantována Kolářova Játra. Všecko se sváří v heterogenní komunikát. V podstatě jde o vánoční hru o Vánocích, prostě Štědrej den. Dnes je Štědrý den. Teď už se asi zapalují svíčky v celém městě. Večeře, strom, dary a děti. Bílý ubrusy, med a ořechy. Mír, radost, teplo. Rodina. V červené, zelené, bleděmodré a stříbrné s očistnými plameny, přibito Hašplovými stopadesátkami. Vzniká undergroundové až underbrakové naivistické podivadlo s prvky Mendělejeva.

Tak dobře. Půjdem, vnímateli.
A máš doma loutkové divadlo nebo
vláček, který jezdí na kolejkách?
S tím já si tuze rád hraji, - anebo
harmoniku, která hraje nahoře i dole?
Tak pojďme honem, ať nezmeškáme;
cestou si vymyslíme nové hračky.
Uděláme si princeznu z cívky,
krále ze špalíčku od kamen
a trpaslíky z bezové duše.
To bude veselé. To bude pěkné.
To bude pěkné. To bude pěkné.
To bude pěkné. To bude pěkné.
To bude pěkné. To bude pěkné.
To bude pěkné. To bude pěkné.
To bude pěkné. To bude pěkné.
To bude veselé.

LÁHOR/Soundsystem: Vyhledat a zneškodnit (akční melodram)

Náš soubor vznikl před třemi lety v Hranicích na Moravě, kdy se jeho členy stali členové divadel DNO, Vichr z hor, DMT, XXXH'X XO'XXOXX, Dekadentní divadlo Beruška, Divadlo V Soukolí a Kašel miminka. Jako svou premiéru uvedl katastrofickou disco-operetu V BIKINÁCH/JDEM TMOU. O rok později následoval baletní ethnohorror PÁKISTÁN. Na loňské přehlídce Malé jevištní formy ve Valašském Meziříčí uvedl ve spolupráci s holešovskými Ospalkami celofestivalovou povídkovou hru POTKAL KARLA S JOSEFEM DÍKY ZLÉMU SNU NEČEKANÝ VÍTR NA KONCI TUNELU. Zatím poslední premiérou se stal akční melodram VYHLEDAT A ZNEŠKODNIT, jehož první reprízu Vám přivádíme právě nyní. Firemní večírek je dobrým předpokladem pro navázání netradičních vztahů.

Hrají: Bertrand Pepsi, Gerard Testosteron, Marta Estrogen, Kamila M. Chasáková, Patrik Candra, Jiří Zelený, Johana Kočí, Andrej Rubáš a Milan Kostelník

Hudba: Krásný Stěhovák Gerard & Sexuální Nábytek
www.unarclub.cz

DS DIALOG II: Velký bál

Martin Mišík: VELKÝ BÁL
(moralita o čtyřech dějstvích)

Dramaturgická
spolupráce: MgA David Drozd, j.h.

Mixáž zvukového
podkladu: Karel Čech

Scéna a kostýmy: tým studia Dialog II

Rekvizity: Jitka Filemonová, j.h.

Technická
spolupráce: Karel Čech, Martin Hanák,
Štěpán Morávek, Jan Chytil,
Jana Švarzbergerová

Režie: Martin Mišík, j.h.

OSOBY:

Zajíc	Radim Vykoukal
Kočka	Klára Kellerová
Had	Karel Čech
Slonice	Jolana Chrápavá
Liška	Michaela Rokosová
Lev	Martin Hanák
Ovečka	Zdeňka Mindlová
Vlk	Štěpán Morávek
Hospodinská	Jana Švarzbergerová
Henri	Miroslava Hudcová

členové Divadelního studia Dialog II

Občanské sdružení
Divadelní studio Dialog II
se sídlem na Ondrouškově 3, 635 00 Brno

si vás dovoluje pozvat
na původní hru
Martina Mišíka

VELKÝ BÁL

Obnovená premiéra ve středu 2.3. 2005
v 19.30 hodin na Staré radnici v Brně

Děkujeme: Statutárnímu městu Brno, Městské části Brno-střed, reklamní agentuře i point a ředitelství Národního divadla v Brně. Bez jejich pomoci by chemi nemohli naše představení uskutečnit.

Společnost Dr. Krásky: KaabaRed Dr. Krásky (a šesti zamilovaných)

Hudebně-dramatická žatva revolučního kvítí cestou za štěstím.

autoři textů

Matthew Gregory Lewis, Stanislav Kostka Neumann, Jiří Wolker,
Aleksej Nikolajevič Arbuzov, William Blake

režie

Petr Lanta

výprava

Eva Dostálová, Petr Lanta a kolektiv techniků Dr. Krásky

hudba

Slavnostní hudební těleso Dr. Krásky, lid, Ludwig van Beethoven

zvuk

Petr Vendera a Jan Frič

světla

Hynek Pliešтик

pohyblivý obraz

Richard Vrdlovec

účinkují (seznam se mění a není kompletní!)

Anna Beránková, Antonín Polícar, Dan Červinka, Eva Dostálová, Jan Frič, Jan Rolník / Martin Bohadlo, Jan Táborský, Johana Pošová, Johana Švarcová / Theodora Žurková, Libor Novák, Marek Javora, Marek Svoboda / Petr Bachtjan, Michaela Konárková, Miloš Caňko, Ondřej Kobza, Petr Lanta, Tereza Bělíková, Slavnostní hudební těleso doktora Krásky (Petr Bachtjan, Martin Bohadlo, Filip Černý, Dan Červinka, Marek Javora, Kamila Kutálková, Markéta Lysá, Anotnin Polícar, Marek Svoboda, Johana Švarcová, Theodora Žurková, Lenka Larionová, prof. Jan Císař a další

Inscenace je věnována všem lidem, kteří se snažili změnit svět k lepšímu.

Jedinečný večer plný revoluční jevištní akce, hudebně doprovodí Slavnostní těleso Doktora Krásky. Člověk pro blaho ostatních obětuje své nejvyšší: duši, srdce a život. Nezbyvá mu pak nic, než prokletí. (ES MUSS SEIN - Ludwig van Beethoven)

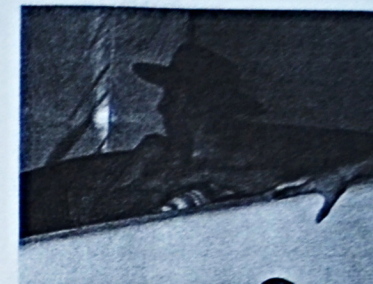
O souboru

Společnost Dr. Krásky sdružuje několik stovek milovníků a příznivců divadla v duchu poetiky zapomenutého dramatika Dr. Krásky. Soubor uvedl inscenace: Hra o sv. Dorotě, Macbeth 2003, Nedorozumění A. Camuse, Vražda na statku Dr. Krásky, Blíží se den, kdy vás budu milovat na motivy románu J. Verna a další. Současné tvůrčí období je ovlivněno režisérskou stáží v ruském divadle U mostu na Urale. Lze ho nazvat obdobím přechodu do neznáma, účtováním. Nyní se v režisérově hledáčku objevují jisté společenské problémy, na které se se souborem snaží reagovat. V roce 2005 se Společnost Dr. Krásky představuje s novým cyklem inscenací, na kterém spolupracuje Jindřich Veselý, filozof a jogín.

Divadlo NA KRAJI Nový Jičín: V lázních

DIVADLO NA KRAJI NOVÝ JIČÍN

"Židé"

Dům dětí a mládeže FOKUS
K Nemocnici 23, Nový Jičín
Tel. 556710088
IČO: 00848361

DIVADLO NA KRAJI

Divadlo Na Kraji – snaží se tvořit v DDM FOKUS Nový Jičín již 13 rokem. V současné době hraje v souboru 14 lidí, převážně studentů středních a vysokých škol.

Divadlo Na Kraji se zaměřuje především na vlastní tvorbu – pohybové divadlo.

Hra V Lázních a nebo také Židé vznikla podle anekdot Poláčka. Toto představení vzniklo jako součást večera pod názvem Židovské dějiny / večer o židovském národu, historii, jejich kultuře. Humor tvoří jednu z klíčových věcí židovského národa. Židovský humor je často ne zrovna veselý, sarkastický, se značnou sebeironií. Celá hra se odehrává ve veřejných lázních, dialogy jsou sestaveny židovskými anekdotami v děj. V představení je použita stínová hra.

Obsazení:

p. Kosiner Petr Horák
p. Popper David Stančík
p. Votický Honza Géryk

Obsluha: Elen Suchomelová
Markéta Gazdová
Martina Zelenková

Nový Jičín 28.3.2005

CHANDRARADAR Nové Město na Moravě Koně

I odštěpila se od novoměstského Chandraradaru skupina čtyř mladých mužů s pevným rozhodnutím vytvořit divadlo, kterým zabaví a pobaví sama sebe a pokud možno i přihlížející. Skupinka fungující na principu velmi občasných schůzek vytvořila podivnou dadaisticky zmatenou směs situací, ke které ani při sebelepší snaze nedokázala přiřadit žádný hlubší význam, nebo alespoň myšlenku. Představení stojí na kontrastech, mírné improvizaci a hlavně osobním nasazení při vymýšlení „konin“. Tak schválně, kolik koní během dvaceti minut napočítáte."

DS Rámus Plzeň: Hra

Let me introduce myself.

My name is Rámus (The Noise).

I'm fifteen. My height is about 17 metres and my weight is about 602 kilograms.

I live in Pilsen* in The Pilsner independent scene on Klatovská street.

I have no parents. I have one younger** brother Rám u. s. (The Noi s. e.) and cousin baby Pachyř Pačejoř (The Pachyř Pacejoř).

My hobbies are partying, reading***, watching TV, music listening (Sting), eating and zevling.

I have got 3 cars, monkey-faced dog, chronic cold, cellulitis and 10 slaves. I'm handsome and smart.

I hunt for the smoke-dried agrostis spica-venti for my collection. Please**** call me immediatly if you have some!

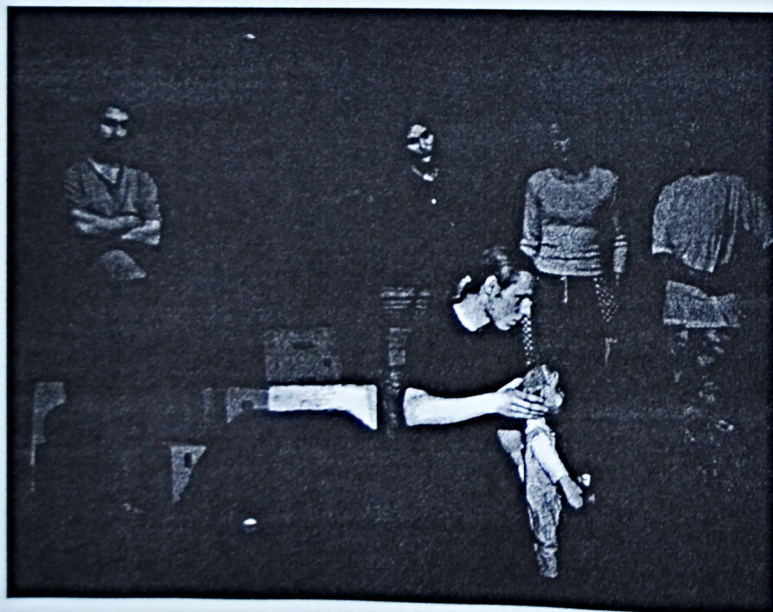
I'm looking forward you to see me.

* Plzeň

** mladší

*** četba

**** prosím

Vosto5 Praha Košičan 3

Divadlo Vosto5
divize Teatro Piccolo Primitivo

Košičan 3

*„Láska prý je jako slípek, kde vysedávám sám – a kde z kamenného džbánu
mladé víno nalévám...“*

Peter Dvorský

Noční rozhlasový pořad pro osamělé, opuštěné a neúspěšné posluchače. Pořadem Vás provedou jako každý týden Pavel Pláteník a sólista Příbramského divadla v Příbrami Karel Krautgartner. Právě díky tomuto pořadu je možné sledovat nejdojemnější milostný příběh všech dob! Vlaková souprava je již odbržděna a my máme celý noční pořad před sebou!

Hrají: Ondar Cihlák a Petar Prokop

Animace: Kakalik

Zvuková režie: Ondřej Polák

www.vosto5.cz

Divadlo Kámen: Mlejnek
neprůhledný drsný příběh o kožené bundě, červené helmě a pronikavě bílých sametových šatech

Vše je třeba promyslet do důsledků a držet se přitom hlavní zásady: Jan Pavel nesnáší zbytečné prolévání krve.

Şel isem si lehnout a del isem si do uši vatu.

Jan Pavel Mlejnek
telefonuje

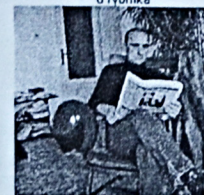
Nemohla to být jeho síla, rychlost, odvaha?
Někdy jsem tomu neporozuměla.

**Jaký je vlastně Jan Pavel,
stejně Yveto?**
Jan Pavel... Já Jana Pavla
miluju.

Je pozorným partnerem?
Nosi vám domů květiny,
dárky, chodíte do divadla?
Já Jana Pavla miluju.

Nemáte strach o jeho bezpečnost? Na motocyklu, v akci? Ja Jana Pavla miluju.

Která z jeho vlastností je
pro vás nejdůležitější?
Já Jana Pavla miluju.

Jan Pavel Mlejnek
v kresle

(Výtka Dr. Tatjany Lazorčákové adresovaná jednomu z účastníků semináře odborné divadelní kritiky)

Hra o anorektické Anežce Nejždě TLUS-TÁ originální původní hra v podání **Divadla 3+1**. Tento právě odmaturovaš soubor z Prahy 11 měl v doporučení napsáno, že se jedná o sociálně angažované představení spásnosné pro dospívající mládež oběho pohlaví. Tedy jeho jejich představení nasaze-no též jako dopolední přestavení pro školy. Hra o životních názorech a útrapách dívky, která hubne, aby si ji někdo všiml, aby se o ni někdo zajímal (aspoň na psychiatrii), na postupové přehlídce porotce natolik do-jala, že se ještě v divadelním sále vzájemně objímali, aby si prohloubili své účastenství na hře. Tedy se však pokusím popsat, co se odehrávalo na dopoledním představení před pubertály. Na zoufalství postav reago-vali vulgárním cynismem, na dívky volali obsceností. Díky s nimi musely velice těžce bojovat, byl to pro ně velký křesť ohněm, protože před takovýmto publikem ještě nikdy nehraly. Přesto nakonec, co se nestalo! Poslední monolog plný zoufalého Anežčina apelu (Agnes-ovečka Boží), že nemá cenu, žít když Váš nikdo nemá rád, když si vás ni-ko neváží. Po něm následuje scéna velkole-pého sošného mementa, kdy leží Anežka v klíně Smrti, která si ruku opírá o kosu. A v sále? Ticho. Tak děti nakonec přece jenom vyhmátlý tragickou podstatu příběhu! Druhé přestavení před porotou, bylo pozna-menáno přestálým bojem, nepodařilo se vytvořit ozduší úplné věrojatosti.

Hra čerpá ze životů významných kosteleckých samorostů. Byl prý jakýsi Miroslav (Car) Nývlt, který četl žit na sloupu, a protože byl ing. tak řešil i co při pobytu na sloupu dělat s fekáliemi. Proto se snad v tom dramatu herci pohybují tak přirozeně (na předhlídce v Pisku se to tedy rozjelo až od druhé půle), jelikož hrají místní mytologii. Hra je opět roubená hagiograficky a i biblickými otázkami: Státí jak solnej sloup, ve který byla proměněna Lotova žena! Nebo žiti v klauzúře na sloupu! Ve věčné samotě, všem na očech a přece sám, jako vs Šimon na sloupu! Zvláštní místo pro poustev-

Solný sloup je fantasmagorická hra o mnoha patrech příběhů a celistvém vyjádření postojů Tejklových. Černí šviháci ztvárňují mystologickou realitu města, společnosti, ve které žijí, žijeme.

Ti, kteří zůstali představení uzavření, ať neoufají! Naději necht' jim je, že někdy t'ch, kterým se předchozí černošvihácká hra Amatéri nelíbila, odcházejí ze Solných sloupů okouzlení. Je to prostě jiný divadelní kód, který ve vás uzrává. Těšte se proto na přetři inscenaci.

Musím též zmínit, že soubor v Evropě proslavuje východočeské a velkovévodské divadlo. Dotýrati celou tu amatérskou tradici až od Kliepery jdoucí. Právě se vrátili ze Stuttgartu a mají nasmalovaný Salzburg. Není náhoda, že se o toto samostatné východočeské divadlo zajímá právě německojazyčná oblast, vždyť české divadlo se celá ta budítelská století vůči německému divadlu vyhranovalo ale bylo však stále trochu jeho popelkou. Ve 20. století vznikla u nás v amatérském divadle na těchto starých základech jakási další tradice, kterou už v německých zemích nemají a teď ji mohou odbovovat. Dvě rozhodné Thálie se tak po čase setkávají na méně žhavé půdě, na půdě divadelních kvalit, jako sestry, které už zapomenou na nesváry a zjistily že si rozumějí. No, uznávám, že tento odstavec je přenáhlelná nadinterpretace, ale hezká, že?

A mimochodem, Miroslav Sládek byl opravdu spolužákem Josefa Tejkla.

Jest to duchamorné představení, které většinu diváků chytilo do pasti jakési orgastické femelné pseudovýpovědi a zábavných morbidností. Neměl jsem chuť účastnit se této zábavy, nechtělo se mi v Pisklu slavit jejich Vánoce - tuto obšcení divokou zvrácenost. Svou snahou o výpověď a tvar stejné zvrácenou, jak snad byla křečovitá doba proti, které Vědvějský se smutným úsměvem-šklebem psal. Tento smutek měl tato „umělecká skupina“ z České Třebové vyvolat (!), vyvolala však pouze vztek z přehlížení, jak trapná zvrácenost triumfuje. Filipu Nuckolsi (v tomto představení hlavní herečky představitel), měl jsi pravdu, že se mi to nebudě líbit, ale až na posledních 10 minut jsem to vydržel skoro celé!

Hezky to nanonverbálizovali! Pro normální lidi! Nenormální jako já to neuchvátílo. Režisér M.Hecht není mou štikou v rybníce. (der Hecht - štika) I když někde mě docela dostal: Rozvěcka v blázninci mi docela bodla, cvičilo totiž i publikum. Většina nonverbálních akcí byla hezky komická, některé i nezáměrné. Treba scénu, kdy se z tísňivé struktury bláznince herec vysvobozují útekem směřovaným k tomu na druhé straně arény jevištního prostoru. jsem interpretoval jako návrat civilizaci zřafkovaného člověka k přirozenosti. Nakonec to však bylo známomění připlutí do Ameriky a na břehu místo dřevěného totemu stojí herec ztvárněná Socha svobody. Hezke prořstání významů? Uznání si zaslouží to, co hrali těžké blázny, ač byli tak nedostojní režirování, tak ve mně vzbuzovali soucit sympatie. V některých jejích atacích vůči publiku byli ve své náhlosti plní zajímavé věrojatnosti. *Dívaldo Dialog mi nabídl formální svět, který mě vnitřně nezasažil, nabídl mi jen pedagogicky přesně vedené dívaldo* (toto je věta V.Hulce, kterou plně podepisuji).

Doufám, že již existuje důstojná studie posuzující Sikorův pokus o tragédii, která jej srovnává s tragédiemi velkého divadla antiky a se zpracováními tohoto příběhu v naší a světové dramatičce. Každopádně tuto hru považují za při nejmenším znamenitou. Avšak až plzeňská inscenace mi k textu našla cestu, patřil jim za to dík. Kdyby ji nebylo, tak bych

dál považoval Sikorovu tragédii za jakousi pozdní postmodernistiku. Necht' je mi tento, kdysi nasátlý předsedek odpuštěn?

Sikora vypráví zcela jiný příběh Antigony a rodu Labdakovců, než jak je všeobecně známý díky Sofokleově zpracování. Myslí, že nebude na škodu, aby si člověk prošel Sikorovým přebájením připomenutí Sofokleovu verzi, kterou zde přepisují z Encyklopedie antiky: „Antigoné provázela slepého otce (Oidipůs) do vyhnanství a pečovala o něho až do jeho smrti. Když Eteoklés a Polyneikés padli v bratrovražedném boji o Théb, zakázal nový thebský král, Antigonin strýc, Kreón Polyneika jako nepřitele vlasti pohřbit. Antigona zákazu neuposlechla, a byla za to živá uzavřena do skalní hrobky. Když její snoubec Haimón, syn Kreontův vnikl do hrobky, aby ji osvobodil, nalezl ji oběšenou. Haimón se ze zoufalství probodl a jeho matka Eurydiké si z bolesti nad jeho smrtí vzala život. Antigona tak ztělesňuje konflikt dvou povinností: vůči nepsaným zákonům lidskosti a vůči zákonům daných tvrdou státní mocí.“ Ze stejného zdroje je třeba přidat ještě příběh Polyneikův: „Synové Oidipovi Polyneikés a Eteoklés se nejprve střídali ve vládě v Thébách, později však Eteoklés bratra vypudil. Polyneikés nalezl útočiště u krále na Argu a podnikl spolu se sedmi argejskými vůdci válečnou výpravu proti Thébám (Aischylova tragédie Sedm proti Thébám). Výprava skončila nešťastně. Bratři se navzájem zabili v souboji. Po deseti letech podnikli synové padlých vůdců, tzv. epigoni novou výpravu a Théb dobyli.“ U Sikory je tedy téměř vše zcela jinak. Nemůžeme však vyloučit, že se tato báje ve skutečnosti odehrála právě tak, jak ji zpracoval Sikora!

Nyní však přistupme k inscenaci. Plzenští nepoužili původní název „Smetení Antigony“ a inscenaci pojmenovali **Antigona: Odjezd!** Název má formu Antigoniny repliky. Ale kdo komu vlastně říká „odjezd“? Antigona protivným silám? Nebo mainstreamové společenské síly Antigóně. Antigona dává celou hru „odjezd“ lidem kolem sebe, ale je nakonec sama smetena ze světa. Ale o charakteru postavy Antigony promluvíme ještě na jiném místě.

Ouverturou (předhrou) k představení je část zvukového záznamu diskuze dvou našich z nejprvejších filozofů, Tomáše Halíka a Václava Bělohradského, kteří smysluplně mluví o společenské krizi českého člověka. Technické prostředky báječně instrumentují Sikorovo drama. Básnivé sociálně drásavé monologické tirády Antigony nás tepají z plátna a z obrazovky. Jsou to vlastně promluvy, jež má asi nikdo nečelil, protože text je napsán v tradici, kterou zosobňuje Heiner Müller. Ten též travestoval různé staré dějové lánky a sytí je takovými tirádovými hláskami, protože cítil, že takhle vykloubená básnivá apelativnost současnému dramatu chybí.

běla. Antické básnění metaforami, personifikacemi a radami do života samozřejmě nebylo tak obscénní, ale možná, že by Euripidés, dnes psal stejně jako Sikora. Následuje činoherní akce antický travestovaných co-olness konverzaček, plných zblbslých i rafinovaných emocí. Počítačovou animaci s androidními kostlivě průsvitnými příznaky chirurgů je zpracována scéna cynického ope-rování Polyneika jako děsivá virtuální vzpomínka, před kterou stojíme v oněmění. Antigona Evy Ichové ml. nás okouzli, věříme ve spravedlnost jejího vzoru, který nevnímáme ze začátku jako patologický a její nároky na mainstream tím mým docela docela konvenovaly. Antigonin osud je však osudem zoufalců, kteří chtějí spravedlnost, ale ztratili se ve své nenávisti. Je to osud všech uražených a ponižených takhle rozkotat? Nešlo by to moudřeji? Nešlo, jsme v tragédii! Kreón asi opravdu spáchal, celou tu intriku, která zničila Antigoninu rodinu. Ale přesto to nevíme jistě a Antigona se nám začíná svým počináním protivit. Antigona je patogeni bytost. Euforie z této deprimující hry je prostě hořká. Ale přesto! Jak nádherně toto představení musí vyznít na Hemžici se zastávce, vstupní hale zrušeného nádraží, prostoru ve kterém TYAN působí. Plzeňský festival České divadlo tak bude mít konečně velice reprezentativní inscenaci z vlastních zdrojů, protože Sikorův text zde našel kongenitální interpretu.

Představení **Lidská feka** souboru **Teatro Tempesta** Praha
(Tento článek byl uveřejněn Amat. scéně 2 2004)

Podtitul zní: Czech-fiction o identitě jednotlivce a skupiny. Formu a téma inscenace definují tvůrčí následovně: „**Lidská feka** balancuje na hranici tanečního a polybového divadla a improvizace, plyne z minulosti skrz přítomnost do budoucnosti a naopak. V kapkách její vody uvidíme člověka, který se ve skupině, či davu ztrácí jako v proudu nebo v povodni.“

Úplná tma, hudba, divákově dlouhé tání. Odkud přijdou? Šestice je pozvolna před námi zrozena světlem. Jsou nazí, pouze ve spodním prádle. První slova, šumění křestních jmen, jsou to jejich občanská jména(!), věk, národní příslušnost. Představitelé se protahují, rozechřívají a uvolňují, monotónním hlasem se s námi dělí o své myšlenky, životní pění a fascinace. Zaznívají i věci, které se „neříkají“, „pliseň mezi prsty“, „otec umírá na rakovinu“, „v mládí jsem trpěla chronickou chorobou“, „nechtěl bych ztratit svou přítelkyni“, „chtěla bych mít dítě“. Vytváří tak kotéž autentických výroků.

Nejsou uhlazenými tanečníky, jsou to rozmanití mladí lidé v pohybu. Teď ovšem píšu to, co si člověk plně uvědomí až na závěru svého zážitku. Dostáváme se do kontaktu s jejich fyzicitou, je to kontakt s celostním tancem. Jiný způsob tvorby i jejího vnímání! S jakou odvážnou upřímností musí inscenaci vypracovávat! Pro české amatérské divadlo jsou to ony

toužebné a plodné konvence v pohybu.

Inszenace se skládá z čistých polybovek v párech i formacích, ale i z mámiých obrazů a akcí, nechybí parodické scénky s velkým tlpytem vtipu. Viděl jsem pouze jednu reprizu, a tak doufám, že se mi podaří korektně vystihnout atmosféru dramatického vrcholu i vyústění svého zážitku.

K některým scénám snu této inscenace: Toporné eviky hodin tělocviku vedených chlapáckým tělocvikářem, vše na pišťalku, komandování přijímáním. Kru-rost tohoto způsobu pohybu je nejvtipnější parodizována v zpomaleném nácviku provedení radosti z gólu či sportovního výkonu. Další příznačnou scénkou je jakási vítání dederonského soudruha. Při zpěvu budovalatelských písní omdlí jedna pionýrka. Německý soudruh je poté posazen k malé televizi, ve které neběží nic než zrnitá černobílá obrazovka, šumící příslušným zvukem. Kuriózně poté navazuje jedna z nejdřásavějších scén představení, pětice je postavena ke zdi, jsou odstředili... televize šumi dál. To byl pro mne truchloherní vrchol představení. Druhá část představení je charakteristická jakýmsi vplýváním, divák si je jist, že drásavá scéna už byla a na konci hýt už nemůže. V mysli mi utkvely tyto výjevy: Rodinná fotka z doby nejmenší před třiceti lety, katolické přijímání a požehnávaní. Enigmatická byla paralelní scéna o třech dějstvích, napravo kníecl zoufalou řícností vkodlak (pozůstatek všeobecné říje a znásilňování v předchozí scéně). Možná, že to bylo něco jiného, ale hrůzně to bylo jistě, protože celá pravá strana byla ve tmě. (V Pisku tato scéna tolik nevynikla) Mám zprávy že ženy v hledišti při té scéně polevaly vlny hrůzy. Na prostředním dějství v blízkosti publika aranžovala divčí trojice svá bílá těla, chvíli jsem měl pocit, že vidím asexuální fotky těl aktérů Butů, chvíli zas, že jsou to unyle Klímtovy secesní krásky, nejvtipnější asi bylo, když se oblékly do šinodních hedvábných županů a jedna z nich vystavovala své vnady, jako polonahé krásky na černobílých erotických obrazech našich dědečků. Na levé straně jeviště si zase smutný návštěvník restaurace nenechal nalít víno do sklenky. Barman je mu ho nucen nalít do bílého latoru, zákazník má pohled padlého anděla a víno pomalu a nešikovně pije ze sběračky. Za jeho židli zrudlý číšník šekruje a celý se přitom tře, nakonec to vypadá, že nešekruje, ale masturbuje. Pak se oba shýbají pro spadlou sběračku, ale k dotyku nedojde. Následuje nekonečný běh na místě, velice dlouhá sekvence metaforů životního úsilí, úsilí bežců, vyměňují si oblečení, padají a jsou pšesakování, jsou sražení soupeři, běží nazí. Pak přijde moře a v poslední scéně si dívka, která na začátku vyslovila touhu po dítěti, odnáší v náruči povijan s dítětem a jako poslední opouští scénu.

Reka vplyne v moře jako život vplyne v další zplazený život. Běh života se zastaví ve štěstí a ve smrti. Nezbyvá než plynout a běžet, máme krásná těla i citlivě nasvícené

duše a publikum ostražití, dlí, tne i se směje v krásném ostychu okouzlených očí; představení ptenáší do sféry emocí vzácných i milých, tragických i drásavých.

Umělecká koncepce a režie: Benedetta Reuter a Andre Jolles. Inszenace je výsledkem internacionálního workshopového projektu. Zhlédnuto 6.3.2004 v klubu Mlejn na postupové přehlídce amatérského divadla Stodůlecký Píseček.

Edgar A Lán Pole / Milan David 0,1kg MERONU aneb Křest umírající matky
čestiny - Drama mužů zmlitých osudem prostřednictvím chybějící lopaty souboru Dividilko Slaný

Porotci v Rakovníku se domnívali, že autorské a trochu ztřeštěné divadlo patří jen do Písku a ne do Třebíče či Poděbrad. Možná tím důvodem bylo i to, že často používanou rekvizitou v tomto představení je toaletní papír (jako telegrafní páska), či záchodová štětka. Soubor šel správně za svým publikem, ale porota ho převalila jinam. Neptám k nadšeným z tohoto představení, ale musím zmínit, že kdybych byl kdysi dlouhou dobu opuštěn od divadla a zašel na tyto češtinové hrátky se svými méně divadelně osvěceny kamarády, tak by mě to oběrstvilo. Na této přehlídce jsem však blahorečil osudu, že jsem byl unavený a mohl si zdřímnout. Pak se po malém spánku probudil, nějakému vtípku se zasmát a když na jejich parník míří torpédo a všichni na scéně volají: „Spaste duši!“, Předčasné opustit sál.

Segri Belbel / Simona Bezoušková RAMON souboru **Divadlo (bez záruky)** Praha

Toto desetiminutové představení je o tom, jak čtverec dívek (nebo jen jedna dívka?) utrápí k smrti jednoho kluka. Dívky na závěr z rukávů (od srdce) vytáhnou červený pruh elastický látky a oběsí na něm mladíka. Při děkovačce se pak klání jen ony, chlapec leží stále ještě v roli mrtve na scéně. To mně přišlo všem mužům divadelně nespravedlivé, a tak jsem z ideových důvodů počkal, jestli se zvedne. Jak nevšední představení by to asi bylo, kdyby měl v roli napsáno, aby tam ležel aspoň hodinu! To by byla skvělá pomsta těm ženám, až mi běhá mráz po zádech, co všechno bych v setmělém sále při pohledu na mrtvého kluka promyslel. ... No, po pár minutách se zvedl, tak mu těch pár diváků, kteří v sále úmyslně i neúmyslně ještě zůstali, zatleskalo a šel.

František Halas THYRSOS Erotická poezie v podání souboru **Špatně zabrděno Velké Meziříčí**

Frňa Šrámek by měl z tohoto cudného představení jistě velkou radost, vždyť on byl v mládí vitalista a v zralých letech plačící satyr. Thyrsos je hál, co nosili Bacheantky, jako odznak svého orgiastického sročení. Ve velice cudném podání zazní básně o orálním sexu, o mladičké lesbičské lásce, o bratříčkovi a sestřičce, o tlustých obšournečích, o poloze 69., o komické promiskuitě satyrů a nymf. František Halas tyto básně a vydal v roce 1932, toho roku mu totiž byla

udělena státní cena za literaturu. Básně jsou to krásné, bylo by hloupé je před dospělými tabuizovat, souboru děkuji, že mě na ně upozornil.

Pavel Strafák MISIONÁŘI souboru **Divadlo Prádelna Rosice**

Spolu s představením karlovarského studia Dagmar bylo toto představení, co se týče mého emocionálního kondenzátu, nejúčinnější. Rosičti ve štávé komedii, karlovarští ve štávé tragédie. Není náhodou, že si tato dvě divadla vzájemně vymění svá představení. Karlovarští budou hrát v Rosicích a naopak. Zručná divadla spolu už prostě tak přirozeně spolupracují! Misionáři: Země se nedopatřením připravila o zásoby ropy, a tak mohla na mezgalaktické EXPO 2300 vyslat pouze chudíkové expozici, která jim tam potom musí předvést téměř na kolena, o čem život na Zemi je. Prostě sedmdesátiminutová threeamshow - po které někteří diváci měli zcela vyčerpané smíčovité svaly. Bylo to tak komediální a na konci tak dojemné, že o tom nemůžu již dál nic napsat. Chci jen říci, že fenomén tohoto jihomoravského divadla moc fandím. Když si uvědomím, že jsou vlastně téměř samostatní, jímá mě závrat' nad jejich talentem. Představení je totiž z těch komedií, po které odcházíte z divadla hluboce očištěni.

Představení **SRDCE** souboru **Divadlo na kraji Nový Jičín**

Jediné Severomoravské představení! Anotace na toto představení zněla: „Do srdce nám vstoupili klauni a teď tam proudí místo krve.“ a vedle toho foto s devěaty a chlapcem s bělobou mimů na tváři a v klaunském převleku jak na maskami bál. Máváji stužkami na štangliče a nad nimi lepenkové hvězdy potáhnuté alobalem. Naivistické, že! Velmi. Představení začíná blikáním stolních lampiček, za papírovými stěnami. Můžeme si tak všimnout, že na nich jsou nakresleny domy s okýnky a střechami, pár jich má i srdíčko, či vypadají jako dort, no prostě namalované ve stylu dětské secese. Rozjiždí se dojemné mimsession, jak večerníček. Někomu se takový naivismus mohl na této přehlídce přičít, já jsem ho ale přijal s povděkem. Škoda, že ze staroslavné přehlídky ve Valmezu, nemohli díky neschopnosti pořadatelů této špičkové severomoravské přehlídky (Srdce postoupilo z přehlídky v Novém Jičíně) přijet havířovští Črepáci se svou drsnou hrou Homýcy. Byl by to hezký kontrast.

G. B. Hancke Popis lázni Kuks v Čechách patřících jeho říšské hraběcí výsosti hraběti von Šporek v podání **Divadla Zdeňka Vrágy**

Zdeňek Vrága svým představením proslavuje barokní hospital v Kuksu. Předává dále fascinaci hrabětem Šporkem, tímto geniálním feudálem z Lysé a Kuksu. Spolu s Antonínem Fendychem (režijní spolupráce) byla v tomto sólovém výstupu zinscenována do češtiny přeložená německá oslavná skladba, která byla vydána knize THEATRUM FAGI. Tato skladba zobrazuje realiza-

ci věštiny snah, které Špork na Kuksu uskutečnil. Mimoходом THEATRUM FAGI znamená latinsky DIVADLO BUKU (FAGUS, gen FAGI je latinsky buk, ale současně jsou to též monogram jména Šporkova: Franz Anton Graf Von Šporek - FAGVS AU se psalo jako V). Název tedy znamená: Šporkovo divadlo. Myslím si, že toto představení je jede z nejkrásnějších východočeských divadelnic-kých příspěvků k festivalu Theatrum Kuks, který se bude opět konat o prázdninách.

Chláf, Prokop VAJCE souboru **Divadlo Vosto5-Divize Teatro Piccolo Primitivo** Praha

Divadlo Vosto5, dnes již velice módní pražské uskupení, jsem měl možnost vidět teprve jednou. A to zrovna v netypické life. Proto se zde nebudu pouštět do jejího rozboru, přesto jsem se na přehlídkové diskuzi zapojil do sporu, zda je Vájec jarmareční rakvičkárna, či není? Spor byl o slovo „jarmareční“, kterému se Vosto5 vehementně bránil, protože nebylo z jejich dílny a protože jejich správný podtitul zní: vynikající rakvičkárna. Tehd jsem tvrdil, že nejlepší podtitul tohoto představení by mohl být: postjarmareční skořápkárna. Ještě jsem však na tom zapracoval a došel jsem k tomu, že nejlepší talentem. Představení je totiž z těch komedií, po které odcházíte z divadla hluboce očištěni.

Jules Verne, Jinfich Veselý, Petr Lanta BLÍŽÍ SE DEN, KDY VÁS BUDU MILOVAT (Paris au XX. siecle) Společnost **Dr. Krásky** Praha

Úryvek ze scénáře:
Lucy: Koho, ty záhadný tvore, máš nejraději, mluv: Otce, matce, sestru, či bratra?
Michel: Nemám otce, ani matku, ani sestru, ani bratra.
Lucy: Své přátele?
Michel: Užíváte slova, jehož smysl mně podnes zůstal neznám.
Lucy: Svou vlast?
Michel: Nevím, ve které zeměpisné šířce leží.
Lucy: Krásku?
Michel: Rád bych ji miloval - božskou a nesmrtelnou...
Lucy: Nu, co tedy miluješ, ty zvláštní očištěnec?
Michel: Miluji oblaka - plující oblaka - ta dálná - zářná oblaka!

Poslední den přehlídky. Snidám na internátovém pokoji a zvony kostela Narození Panny Marie zvou na bohoslužbu. Vyčítám si, že tak čistě nedělní ráno netrávím na mši, ale přihlížením komediantům. Pak si, ale uvědomím, že první ranní představení je nový Lantiv kus a ten se jistě mši plně vyrovná. Když jsem pak v euforii z chladivého rána, modré oblohy a prosluněných ulic procházel kolem osobo gotického kostela, tak jsem měl velkou chuť přesvědčovat Píseček, kteří mišli do stánku Božího, aby šli se mnou

do divadla na Lantu. ... Místo vonného kadidla mě v řídce obsazeném divadelním sále praštil do nosu pach spáleniště.

Bylo to zaběhnuté představení, co se mi tu zjevilo, až trochu uzavřené. Snad proto že představení byla první repríza. Diváci se tolik emocionálně nezahloubili jako při premiéře v České Třebové. Inscenace má sevřený tvar, a to snad hlavně díky Jindřichu Veselému (laureát Ortenovy Kutné Hory), který dovedl dáti původním i připsaným replikám osobitý smysl a inscenaci pevný tvar. To umožnilo Lantovi vložit do inscenace, dva pseudoneumětské špilce, které představení oživi.

Paříž ve 20. století (Paris au XX. siècle) je rozhodujícím románem v chronologii Verneho díla. Stojí v opozici jeho dobrodružným a civilizačně optimistickým dílům. Proto byl také rukopis tohoto románu jeho nakladatelem Hetzelem odmítnut: „Vaším proroctvím nikdo neuvěří! Verne rukopis uložil do betonového trezoru, který otevřeli až jeho dědicové na konci minulého století. Paříž ve 20. století je vlastně výsměchem jeho dorodružné, vzdělávací literatury pro mládež. Mladý hrdina románu Michel Dufrénoy má například po ukončení školy jen jediný den prázdnin. Verne do něho vtělil své frustrace, z doby kdy ještě nebyl uznávaným spisovatelem.

V inscenaci ani tolik nejde o futuristický Verneovský pocit. Ideou dramatu je apel: „Pozor, abychom nebyli z těch, u nichž společnost nedává žít jejich schopnostem, a nepatřili do řad přebytečných strážníků, kterým je místo stravy dávána svěrači kazajka!“

Kruhová výpověď představení začíná scénou z konce románu. „Nechť toto město zhyne v plamenech!“ objeví se na projekčním plátně a na plechu zaplavené novinový papír. Hrdina je obsypán pískem. Oheň ani moc nezaplálal, sál je setmělý. Bohyně civilizace si zapálila cigaretu.

Výšek z životaběhu hlavního hrdiny: Adoptivní rodina Michela krutě pronásleduje, aby ho přešly nezávislé choutky a umělecké vábení. Jsou předepsána nejrůznější romantická setkání s Michelovou láskou Lucy, náhodné setkání v metru, v přístavu (tam čelí svému soku v lásce), v kruhu vyděděnců, do kterého patří i dědeček jeho milé. Prostě: „Blíží se den, kdy Vás budu milovat“, tato replika je opakována v nejrůznějších kontextech. Hláška: „Vypadá, že by odolal bombě“ je též opakována, a to i kontextech velice groteskních. Michel najde svého duchem spřízněného strýce knihovníka, který ho zraňuje od jeho směřování:

Strýc Huguenin: A co vlastně hodláš dělat, Micheli?

Michel: Ach obživa! Pořád ta obživa.

Michel je zaměstnán v bance, kde ho provázejí dva pokladníci, pomatení a groteskní, hrůzní komičti jako průvodci hlavního hrdiny v Kafkovských románech. V bance poznává i svého guru hudebního skladatele Quinsonase. Oba jsou pak z banky vyhození.

Zpívány krásným mužským obrysem, který

se promění v motýla, zaznívá krásný žalm jedné básně Richarda Weinera, o které jsem se domníval, že to je opět nějaká stará krásná modlitba, již Dr. Krása odkudsi vynesl. Tuto domněnku podporovala scéna následující večere v přátelském intelektuálním kruhu, kde promlouvají latinsky, to co při svatém přijímání říká kněz, tedy to co říká Kristus při poslední večeři učedníkům. Jako pandán nešťastné lásky máme v představení dokonce operní intermezzo, zazní centrální pasáže z Orfeu a Euridiky Christopha Willibalda Glucka, italsky a česky, s idylickou scénickou malbou v pozadí. Celým tím sladkobolným představením se proplétá euforizující hudba Beatles a Slade.

Velkolepou tiskovou strukturu civilizace představuje ptenosná kruhová konstrukce o průměru cca. 2,5 metru, tvořící velké kolo z jedné strany otevřené, na druhé straně a po obvodovém pásu (cca. 1 m širokém) potáhnuté pletivem. Funguje jako klec vězňů, jako trůn bankéřských držitelů společenské moci, ale i jako přibyték bohů a jako štít civilizace, který nás chrání před nepohodou. Právě pod tento krunýř, kam je nahromaděný celý soubor, jde Michel koupit za své poslední peníze kytíčku pro svou milou. V románu je to jedna z nejdojemnějších scén, dají mu polozvadlý (odpadový) svazek fialek. Milou už na její adrese nenajde, bloudí zimní Paříží a na hřbitově Père Lachaise umrzně. Ještě před tím učeže halóny, na kterých jsoubleskosvody, které chrání Paříž před Božím dopuštěním. „Nechť město zhyne ohňovou potopou!“ Bilá děka kterou mu hodila hlava jeho adoptivní rodiny, když ho vybočovala, stoupá do nebes. Na scéně sice nic nehoří, ale vtrhává se vzpomínka na pach spáleniště.

Toník Polícar vyrostl z anděla budícího ve Hře o Dorotě smích svou intonací a fistulí v docela autentického mládického představitel hlavního hrdiny Michela. David Zelinka svou jevištní řečí došel k polu krásné důtklivosti, v postavě Quinsonase v básnické licenci Jindřicha Veselého zni velkých prorocký hlas svědectví o zkušenosti básníka v dnešní době.

Závěrem bych chtěl jen dodat, že představení pro mě nemělo osvěžující estetickou novost a uhrančivost (jeden z porotců mluvil i o mystické jednotě), protože jsem měl román přečtený a s Petrem Lantou jsme se bavili o možnosti jeho inscenování, tedy jsem nebyl oním ideálním divákem, který přichází na představení z vnějšku.

KRÁL WILLIAM, DRAMA SYNŮ
A DCER koláž z děl *William Shakespeara*
/M. Samec, H. Franková

Nejživější septeři tématu a diváckého prožívání na tomto festivalu jsem měl u této koláže ze Shakespeara. Drobným smíchem dávám na představení najevo, „ano, dobře vím, tak to v životě chodí“. Při scénách neštěstí, nám na tváři mrzne smutná maska soucitu. Když přes Leara lehce přehodí obyčejnou košili, ani si toho nevšimneme, když po minutě s šokem uvědomíme, že je to vlastně svěřácká kazajka, tak máme na tváři

smutný tichý úsměv. Toto byly mechanismy onoho septeři v mé duši.

Hamlet, Král Lear, Mnoho povyku pro nic, Richard III., Romeo a Julie, Troilus a Kressida, Zkrocení zlé ženy, Večer tříkrálový, Sen noci svatojánské, Sonet 66 to vše tam svou částí je. Přesto se odvíjí jeden rafinovaný ale vlastně přímočarý příběh. Moudrý šašek je moudrý šašek, nešťastný zoufalec je nešťastný zoufalec i matka zloduchova, zloduch je organizačně schopný rétor; je tam postava kuplířky, jsou tam intrikující přátelé. Ale hlavně je tam příběh lásky: nafmná + uštěpačný, pohrdavý a pohrdavý proměnění v milující, bláznivě milující, tragicky milující. Na představení se odehraje i velká politická porada a nešťastná válka. Jedí se jablka.

Nyní už dobře vím, že v Karlových Varech mají výborná amatérská divadla (Mimo studia Dagmar ještě Divadelní studio D3), jež zacelují ránu, kterou obyvatelům města, samozřejmě ne všem, způsobilo zrušení stálé scény karlovarského divadla.

Vratislav Kadlec, Ivana Myšková
KTERAK RYCHLE POJÍDATI RŮZNÉ
DRUHÝ OVOCE A ZELENINY

Ukázka z muzikálu *Lenin!* souboru Prvobytné pospolná společnost Praha
Na Stodůleckém Písečku na jejich představení jedna porotkyně ležela smíchy. Má osoba se pak domnívala, že za klavírem sedí při nejmenším nový Jiří Šlitr (Pavel Kubaník-autor hudby v toto kabaretu) Písecké představení jim však nevšlo. Porotci mluvili o nezvládnuté komunikační situaci, o špatně vyslaném náznamu rozvolněnosti. A tak nakonec hráli do ticha zdi. Jen snad kavárnská velkoopera *Lenin* zabírala, porotci ji dokonce doporučili na mítinky komunistické strany. To však nebude nutné, zajděte si na ně raději do smíchovské kavárny. Obratník na jejich nové představení, komunikační situace, ke kterým dochází tam Prvobytné pospolná společnost zvládá.

Inu, snad z tohoto dlouhého článku je vidět, jak kvete Divadlo v pohybu.

L. N. V Hradci Králové 7.6. 2004.

PROJEKT SE
USKUTEČNÍ
S FINANČNÍ
PODPOROU
MINISTERSTVA
KULTURY

SETKÁNÍ MLADÝCH AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍKŮ
12. - 21. 8. 2005
ŠUMPERK

Setkání mladých amatérských divadelníků Šumperk 2005 je dílnou skupinek zájemců pracujících vždy s jednou osobností českého či slovenského divadla. V letošním roce otevíráme osm tříd po cca 10-12 účastnících. Zvažte svoji volbu, zejména volbu náhradních tříd. Napište poctivě, pokud o žádnou náhradní třídu nebudete mít zájem - riskujete však, že pokud se už nevejde do třídy Vámi žádané a nebudete mít zájem o náhradní, budete vyřazeni. Další program bude obsahovat představení, besedy, projekce a pod.

DŮLEŽITÁ INFORMACE:

V letošním roce se opět **kryjeme** o jeden den s Jiráskovým Hronovem (snad naposledy). Budeme tolerovat výjimečné případy těch z vás, kteří budou účastníky dílen hronovských, pokud (po domluvě s námi) přejedou do Šumperka během soboty 13. 8. (POZOR! - bez finančních výhod za kratší účast, čili za plnou cenu - to se netýká dílny H, která bude organizována jako kratší právě kvůli přejezdu lektora z JH).

VŠEOBECNÉ PODMÍNKY PLATNÉ PRO VŠECHNY:

Termín: 12. - 21. 8., přihlášky co nejdříve, první uzávěrka 30. 6. 2005, pak doplnění zbylých míst - na dotaz příjezdy: v pátek 12. srpna 2005 do večera * odjezdy: v neděli 21. srpna 2005 ráno * vlastní dílna: 8 dní mezi tím **POZOR!** Dílna H (Michal Hecht) začíná o den později, tedy s příjezdy v sobotu 13. 8., práce 7 dní.

Věkový limit: 17 - 30 let, výjimky směrem nahoru jsou možné, ale konzultujte telefonicky (pro takový případ však Vaši přihlášku potřebujeme mít po ruce), pod 17 let (počítá se den zahájení dílny) pouze na základě dohody.

S sebou (pro všechny dílny - individuální požadavky, jsou-li jaké, viz jednotlivé třídy): Pohodlné oblečení, ve kterém můžete pracovat, válet se po podlaze či trávníku. Obuv taktéž vhodná. Jakékoliv nápady, hudební nástroje, zvláštnosti. Psy nebrat!

CENA OD 1700 DO 700 Kč - VIZ PODROBNÁ PROPAGACE

Během května, a poté obratem obdržíte upřesněné požadavky lektorů na vás, potvrzení Vaší účasti v konkrétní třídě a složenku (dříve žádné peníze neposílajte!!!). Po dohodě je možné vystavit i fakturu.

LETOS OTEVÍRÁME NÁSLEDUJÍCÍ TŘÍDY:

A - JIŘÍ LÖSSL - PAMĚŤ STROMU - Dílna pohybového divadla

B - JURAJ BENČÍK - UJETÁ RODINKA - Herectví, tvorba, ožívání materiálu a předmětů

C - PETR NÚSEK-SACHER - „NEŽ SLUNCE ZAPADNE, NEZŮSTANE JEDINÉ OKO SUCHÉ, POKLADNICE PLNÁ A NIČÍ ŽIVOT JISTÝ...“ - Divadelní šerm, zejména šavli

SPOLUPRACUJÍCÍ TŘÍDY D & E - Proč jsem tady a co chci (Mezi divadlem a filmem)
D - ONDŘEJ PAVELKA - Herecká, filmové herecká, dramaturgická a (částečně) režijní část
E - PETER JANKŮ - Výtvarná, produkční, filmová a (částečně) režijní část

F - JOZEF KRASULA - TRIEDA AUTORSKÉHO DIVADLA - Autorská tvorba v herectví, dramaturgii, režii

G - PATRIK LANČARIČ - MODERNÁ ROZPRÁVKA - Divadlo současného příběhu - herectví, režie, dramaturgie

H - MICHAL HECHT - PROCES DRAMATIZACE DO NEVERBÁLNÍ PODOBY SE VŠÍM VŠUDY

POZOR, třída začíná o den později (také bude levnější;-)

Přihlášky a podrobné informace hledejte na samostatných letáčích nebo u pracovníků NIPOS-ARTAMA!

PROGRAM:

DFŠ - Divadlo Fráni Šrámka
DK - Divadelní kavárna v přízemí divadla F. Šrámka
DPČ - Divadlo Pod čarou

Pátek 27. 5.

- 11.00 DFŠ **Tom Tamten: Zákaz vycházení - ÚTVAR TOTÁLNÍHO DIVADLA VYDRŽ PRAHA**
- 17.00 DFŠ **Tom Tamten: Zákaz vycházení - ÚTVAR TOTÁLNÍHO DIVADLA VYDRŽ Praha**
- 18.00 DK **Michal Kortouš: Muž s holí - O HOLI PRAHA**
- 19.00 DFŠ **Karel Houba (dramatizace Tomáš Jarkovský): Vězni**
DIVADLO JESLIČKY ZUŠ NA STŘEZINĚ Hradec Králové
- 19.50 DK **Konrád Bužle: Veselé příhody Pachýře a Chroše - PACHÝŘ PAČEJOFF Plzeň**
- 21.30 DFŠ **J. Wolker, J. Kolář (úprava O. Pumr): Rudý pavilon aneb Teorie (ne)spolehlivosti,**
ale k čemu ta strašlivá komedie - J.S.T.E. ARTYŽOK a DRED
- návazně DK **Diskuse** (některé z Praha, Praha, Hradec Králové, Plzeň, Praha, Artyžok a Dred)

Sobota 28. 5.

- 10.00 DPČ **Diskuse** (zbytek z pátku)
- 11.45 DPČ **Kolektiv souboru: Vyhledat a zneškodnit** (akční melodram) - LÁHOR/Soundsystem
- návazně DPČ **Diskuse** (Láhor, příp. zbytky)
- 15.30 DPČ **Martin Mišík: Velký bál** - DIVADELNÍ STUDIO DIALOG II Brno
- 17.30 DFŠ **S.K.Neumann, Jiří Wolker, A. Arbuzov, G.M.Lewis, K.Marx, úprava a sestavení**
Petr Lanta: KAABARED Dr. Krásky - SPOLEČNOST DR. KRÁSKY
- 20.00 DFŠ **Karel Poláček: V lázních** (židovské anekdoty) - DIVADLO NA KRAJI
- 21.00 DK **Soubor: Koně** - CHANDRARADAR Nové Město na Moravě
- 21.30 DFŠ **Soubor na motivy Sofokla: Hra** - DS RÁMUS Plzeň
- 22.40 DPČ **Vosto5: Košičan 3** - DIVADLO VOSTO5 - Divize Teatro Piccolo Primitivo
- návazně DPČ **Diskuse** (Brno, Společnost Dr. K., Divadlo Na Kraji, Nové Město n. M., Plzeň, Vosto5)

Neděle 29.5.

- 9.00 DPČ **Dominik Linka, volně inspirováno novelou B. Viana: Rozruch v Andénách**
VOLNÁ ASOCIACE Příbyslav
- 10.00 DFŠ **Š. Benyovszký, O. Gabriel, T. Petr, L. Rumlena: Hamlet: Přání zabít**
KABARET CALIGULA Praha
- 12.15 DPČ **Petr Macháček: Mlejnek** - DIVADLO KÁMEN
- 14.10 DPČ **Diskuse** (Příbyslav, Praha, Kámen, příp. zbytky), zakončení přehlídky

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENÁ!